

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 93/12
v Luxemburgu 29. júna 2012

Rozsudok vo veciach T-360/09 E.ON Ruhrgas a E.ON AG/Komisia
a T-370/09 GDF Suez SA/Komisia

Pokuty 553 miliónov eur uložené GDF Suez a E.ON zato, že si rozdelili francúzsky a nemecký trh zemného plynu, sa znižujú na 320 miliónov eur pre každú z týchto spoločností

Všeobecný súd potvrdil podstatu rozhodnutia, ale konštatoval nesprávne posúdenie zo strany Komisie, pokiaľ ide o dĺžku trvania porušenia na každom z trhov.

Rozhodnutím¹ z 8. júla 2009 Komisia uložila pokutu 553 miliónov eur každej z energetických spoločností E.ON a GDF Suez zato, že porušili európske právo hospodárskej súťaže tým, že uzatvorili dohodu o rozdelení francúzskeho a nemeckého trhu so zemným plynom.

Táto dohoda bola uzatvorená v roku 1975, keď Ruhrgas AG (dnes E.ON Ruhrgas, ktorá je súčasťou skupiny E.ON) a GDF (ktorá je dnes súčasťou GDF Suez) rozhodli o spoločnej výstavbe plynovodu MEGAL cez Nemecko na účely dovozu ruského plynu do Nemecka a Francúzska. Komisia konštatovala, že predmetnou dohodou (ďalej len „dohoda MEGAL“) sa podniky dohodli, že nebudú predávať plyn prepravovaný týmto plynovodom na vnútroštátnom trhu toho druhého.

Pokiaľ ide o francúzsky trh, Komisia dospela k záveru, že porušenie začalo 10. augusta 2000, čo je dátum, keď mala byť prebratá prvá smernica o plyne, ktorá stanovila liberalizáciu trhu s plynom. Pred týmto dátumom, z dôvodu zákonného monopolu GDF na dovoz a dodávky plynu, predmetné správanie nemohlo obmedziť hospodársku súťaž. Podľa Komisie, hoci prvá smernica o plyne bola prebratá vo Francúzsku až v roku 2003, hospodárska súťaž mohla byť obmedzená už od roku 2000, keďže od tohto dátumu mohli konkurenti GDF zásobovať niektorých zákazníkov vo Francúzsku.

Pokiaľ ide o nemecký trh, Komisia uznala 1. január 1980, čo je dátum, keď sa stal funkčným plynovod MEGAL, za dátum začiatku porušenia. Na rozdiel od situácie vo Francúzsku, na nemeckom trhu pred jeho liberalizáciou nebol žiadny monopol. Komisia teda dospela k záveru, že GDF sa má považovať za potenciálneho konkurenta Ruhrgas pred liberalizáciou a to napriek existencii niektorých dohôd (iných ako dohody MEGAL) medzi energetickými distribučnými spoločnosťami (demarkačné dohody²), ako aj medzi týmito spoločnosťami a obcami (výlučné koncesijné dohody³), ktoré boli považované za zákonné až do 24. apríla 1998 z dôvodu výnimky.

Pokiaľ ide o koniec porušenia, napriek tvrdeniu dvoch spoločností, že podľa dohody uzatvorenej 13. augusta 2004 považovali už dlho protisúťažné časti dohody MEGAL za „neplatné“, Komisia dospela k záveru, že táto dohoda v skutočnosti mala naďalej účinky prinajmenšom do konca septembra 2005. Tento dátum teda Komisia považovala za dátum skončenia porušenia na každom z trhov.

E.ON a GDF Suez podali na Všeobecnom súde samostatné žaloby proti tomuto rozhodnutiu, ktorými sa domáhali jeho zrušenia, ako aj zníženia sumy pokuty, ktorá im bola uložená.

¹ Rozhodnutie K(2009) 5355 v konečnom znení, týkajúce sa konania o uplatnení článku 81 [ES] (Vec COMP/39.401 – E.ON/GDF)

² Podľa demarkačných dohôd sa podniky dohodli, že nebudú poskytovať elektrinu alebo plyn na príslušnom území toho druhého.

³ Podľa výlučných koncesijných dohôd obec udelila výlučnú koncesiu jednej spoločnosti, pričom jej povolila používať verejné pozemky na účely výstavby a využívania distribučných elektrických a plynových sietí.

V dnešných rozsudkoch **Všeobecný súd zamietol väčšinu tvrdení spoločností, ktoré sú žalobkyňami a potvrdil podstatu rozhodnutia Komisie.**

Pokiaľ však ide o dĺžku trvania porušenia, Všeobecný súd konštatuje, že Komisia sa dopustila dvoch nesprávnych posúdení.

Po prvé, pokiaľ ide o začiatok porušenia na nemeckom trhu, Všeobecný súd poznamenal, že kumulované využívanie demarkačných dohôd a výlučných koncesijných dohôd (na ktoré sa vzťahuje výnimka až do 24. apríla 1998) spôsobilo, že sa *de facto* zaviedol systém výlučných zón zásobovania bez toho, aby však existoval zákonný zákaz, aby iné spoločnosti poskytovali plyn. V dôsledku toho až do 24. apríla 1998, čo je dátum, od ktorého sa na tieto dohody už nevzťahovala výnimka, bola pre nemecký trh plynu typická legálna existencia faktických územných monopolov. Táto situácia mohla spôsobiť neexistenciu akejkoľvek hospodárskej súťaže, nielen skutočnej, ale aj potenciálnej, na tomto trhu, pričom skutočnosť, že v Nemecku neexistoval zákonný monopol, nie je v tejto súvislosti relevantná. Všeobecný súd tak dospel k záveru, že **Komisia nepreukázala existenciu potenciálnej hospodárskej súťaže medzi dvoma spoločnosťami na nemeckom trhu plynu od 1. januára 1980 do 24. apríla 1998, ktorú by dohoda MEGAL mohla narušiť.** Všeobecný súd zrušil teda článok 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom konštatuje existenciu porušenia v Nemecku od 1. januára 1980 do 24. apríla 1998. Je potrebné upresniť, že toto obdobie nebolo zohľadnené na účely stanovenia sumy pokuty.

Po druhé, pokiaľ ide o skončenie porušenia na francúzskom trhu, Všeobecný súd konštatoval, že **Komisia neuviedla žiadnu okolnosť umožňujúcu dospieť k záveru, že porušenie pretrvávalo na francúzskom trhu aj po dohode z augusta 2004.** Viacero dokumentov pochádzajúcich z obdobia po tejto dohode, ako aj správanie GDF na nemeckom trhu, však preukazuje pokračovanie porušenia v Nemecku až do septembra 2005. Všeobecný súd teda zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom konštatuje, že porušenie pretrvávalo vo Francúzsku počas obdobia od 13. augusta 2004 do 30. septembra 2005.

Všeobecný súd s cieľom zohľadnenia čiastočného zrušenia článku 1 rozhodnutia usúdil, že **suma pokuty uloženej dvom spoločnostiam musí byť znížená.** Všeobecný súd konštatoval, že keby uplatnil metódu použitú Komisiou na výpočet sumy pokuty, znížila by sa až na 267 miliónov eur. Takéto zníženie by však nebolo proporcionálne vo vzťahu k relatívnemu významu konštatovaného nesprávneho posúdenia. Hoci sa totiž toto nesprávne posúdenie Komisie týka len samotného francúzskeho trhu a len obdobia 12 a pol mesiaca z 5 rokov a 1 a pol mesiaca konštatovaných pôvodne Komisiou, uplatnenie metódy Komisie by viedlo k zníženiu sumy pokuty o viac ako 50 %. Všeobecný súd takisto uviedol, že táto metóda výpočtu nezohľadňuje všetky relevantné okolnosti a keďže nie je povinný použiť uvedenú metódu, dospel k záveru, že je potrebné najmä vzhľadom na dĺžku trvania a závažnosť porušenia stanoviť konečnú sumu pokuty uloženej každej spoločnosti **na 320 miliónov eur.**

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor do dvoch mesiacov od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku vo veci T-360/09 sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Z dôvodov súvisiacich s konzultáciou účastníkov konania o dôvernej povahe určitých údajov rozsudku vo veci T-370/09 sa uverejnenie úplného znenia verejnej verzie tohto rozsudku na internetové stránke CURIA mierne oneskorí.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

www.curia.europa.eu

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na ["Europe by Satellite"](#) ☎ (+32) 2 2964106